

[Pia Kjærsgaard]

nogle medier, der gengiver noget af det, vi har sagt. Nej, det, man stadig væk vil, er det samme, som man gjorde med det såkaldte nationale kompromis: man ønsker at sidde inde bag lukkede døre og aftale og prøve at vide, hvad der er bedst for den danske befolkning. Det er jo det, de andre politiske partier gør. Man kan da ikke anklage os for, at vi ønsker en åben debat om dette emne.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Når hr. Grove står her på Det Konservative Folkepartis vegne og siger, at han ønsker, at Fremskridtspartiet står bag det nationale kompromis, og at man har prøvet at komme i kontakt med Fremskridtspartiet, men ikke fået respons, må jeg sige, at det er en omgang med sandheden, som er overordentlig lemfældig. Vi har ganske enkelt ikke fået nogen henvendelser, og det ved hr. Grove ganske udmærket. Vi er ikke blevet inviteret med til de sidste møder. Det kan så være, hvad være vil, og hr. Grove synes, at det er vanvittig morsomt, men så må hr. Grove altså også finde sig i, at vi, fordi vi er positive over for EF, fordi vi er positive over for den udvikling, som vi mener bør ske, faktisk ønsker at få fuld orientering om, hvad der sker, og ikke blot, hvad der er de syv partiers og dermed måske Danmarks fremtid. Det vil vi gerne have at vide.

Jeg må sige til hr. Grove, at jeg fuldt ud forstår, at de danske forhandlere står i en vanskelig situation. Jeg har faktisk fulgt alle møderne, og jeg vil gerne høre, om hr. Grove vil benægte også det.

Jeg forstår fuldt ud, at det er vanskeligt at forklare noget, som de syv partier ikke engang kan forklare den danske befolkning som værende andet end småpjat. Jeg forstår lige så godt, at Det Konservative Folkeparti er begejstret for det nationale kompromis, for der er faktisk ikke nogen videre forskel på det og det, der blev sendt ud til folkeafstemning den 2. juni. Derfor vil jeg sige til hr. Grove, at der er en god grund til, at Fremskridtspartiet siger, at det nationale kompromis er en dårlig, halvkvædet løsning, som ikke fører nogen vegne.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det er hr. Grove, der får mig til at gå op på talerstolen. Jeg synes nok, at det ligesom grænsede til en vis grovhed fra Det Konservative Folkepartis ordfører – og når jeg siger grovhed, så mener jeg det faktisk – for det, der blev insinueret eller blev klart sagt, var jo, at den politiske ordfører for Fremskridtspartiet skulle tage patent på, hvad den danske befolkning mente. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at få et klart svar, men jeg forventer det i grunden ikke, for det kan man efterhånden ikke efter den, skal vi sige demonstration, der kørte inden folkeafstemningen den 2. juni, hvor man klart så, at den hetz, der kom fra jasi-gerne om, hvad der ville ske af bål og brand over Danmark, ikke holdt stik, så jeg forventer ikke at få et sagligt svar, men jeg efterlyser det alligevel endnu en gang. Hvad er det, der gør, at syv ud af de otte partier her i Folketinget kan sætte sig sammen i løbet af en uge og tage patent på, hvad befolkningen – og jeg understreger befolkningen – sagde nej til den 2. juni? Det er jo det, man gør, og det synes jeg kræver et klart svar, svarende til det, man sagde til den politiske ordfører for Fremskridtspartiet om, at vi tog patent på, hvad den danske befolkning mente. Vi vil gerne vide, hvordan man ved præcis, hvad det var, man sagde nej til den 2. juni. Jeg tror ikke, man kan svare – jeg ved, man ikke kan svare – men man prøver at lave et såkaldt nationalt kompromis, som er en præcisering af noget, der i forvejen stod der, og så går man ud og spørger en gang til. Nu lykkes det jo ikke at få det flertal for Unionen, og så prøver man en gang til. Hvis det heller ikke lykkes næste gang, hvad gør man så? Ja, så prøver man en gang til. Hvor længe skal man blive ved på denne måde? Accepterer man ikke folkestyret længere her i dette Ting? Jeg tror, at det er på høje tid, at vi accepterer det, vælgerne siger ved en folkeafstemning, og ikke partout bliver ved med at komme med nogle små ændringer for at håbe på et flertal på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Alle 3 talere fra Fremskridtspartiet var meget inde på, om man accepterer et flertals afgørelse. Ja, det gør vi. Det gjorde vi den 2. juni. Vi tog os meget god tid, man lavede ikke noget bag lukkede døre i løbet af 8 dage. Under det